

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephi Mariae Svaresii, Episcopi Vasionensis, Praenestes
Antiqvae Libri Dvo**

Suarès, Joseph Marie

Romae, 1655

Ad annum MCCC. 13

urn:nbn:de:hbz:466:1-11894

De Prænestinis Episcopis ad ann. MCCC.

CAPVT XIII.

VIDONEM de Parè in Episcopatu Prænestino excepit VVido de Papa, seu Paparonus, vel Paparescus è pro genie Innocentij Secundi descendens Romanus anno MCCVII. mense Decembri consecratus ab Innocentio Tertio.

Hic à Clemente Tertio Cardinalis Presbyter Tituli Sanctæ Mariæ Transtiberim delectus, Legatus fuerat cum Octauiano Ostiensi, & Hugolino Diacono Sancti Eustachij Cardinalibus aduersus Marcualdum Regni Neapolitani Senescalcum, qui vexabat Romanam Ecclesiam, & propterea excommunicatus fuerat, eumque Verulis satisfactione suscepta absoluit anno MCXCIX. alteram Legationem anno MCCII. in Longobardia, & Marchia obiit, Angelica visione admonitus Innocentio Tertio fuit auctor vt Ecclesiam Sanctæ Mariæ Transtiberim Consecraret, quod Concilij Lateranensis temporibus factum est. Vir fuit decorus forma, statura procera, canitie venerabilis, patientia laudabilis, castitate, vitæque honestate præfulgidus, mortuus est XVII. Kalendas Septembris anno MCCXXI. Interfuerat eo anno Kalend. Aprilis Consecrationi Ecclesiæ Sanctorum Vincentij, & Anastasij ad Aquas Saluias, vt docet Inscriptio marmorea. Mox tertius VVido nõ ex Nobilibus de Bisuntio Vrbeuetanus Regulus, sed è Petri Leonis, seu Perleona Gente Romanus, vt probat

Chron. Caf
Genes.

bat luculentè .R. P. Vghellus scrutator Antiquitatis Ecclesiasticæ solertissimus è vetustis Kalendaris Ecclesiæ Placentinæ , & è Bulla Honorij Tertij , qui ab Innocentio Tertio anno MCCV. Cardinalis Diaconus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano mense Decembri renuntiatus fuerat , ab Honorio Tertio admotus fuit Ecclesiæ Prænestinæ clauo an. MCCXXI. mense quoque Decembri, Consecratusque Pontifice initiante, Legatus in Longobardia, & multarū caussarum Auditor interijt anno MCCXXVIII. die VII. kal. Maij illū Toftus Ciuis Romanus hostiliter insequutus, excōmunicationis laqueis fuit innodatus, vt Cardinalis Thomas de Capua Gregorij Noni nomine refert. Conradū Ordinis Cisterciensis alumnū è Chronico Montisfortis Vignerius auctor suspectus ad annum MCCXXII. vocat Episcopum Prænestinum , cum fuerit Portuensis , Legatusque aduersus Albigenses è Ciaconio , Catello , & G. de Podio Laurentij , & Incerto . In Officio Sancti Brunonis Signini legitur Honorium Tertium anno MCCXXIII. Pontificatus sui VII. in Brunonis illius honorem Deo aram solemniter ritu dedicasse, ministris Petro Prænestinensi , Nicolao Tusculanensi , & Andrea Portuensi Episcopis ; sed Petrum Sabinensem Episcopū anno MCCXXVI. ab Honorio Tertio adscitū, ad annum MCCXXXVII. vixisse apud Ciaconium comperio . VVion vitam eius ad annum MCCLII. producit , quo Perusij tumulatus est . Pizæus scriptor Hæreticus anno circiter MCCXXIX. Legatos Gregorij Noni Ioannem Episcopum Prænestinum , & Othonem Diaconum (non vt ille adscribit Episcopum) Sancti Angeli pacem composuisse inter Ducem Meraniam , & Stephanum Cabilonensem Comitem Burgundiam narrat . Sed neque Conradus , neque Petrus , neque Ioannes Prænestinam Ecclesiam obti-

Ciacon.

Vghell.

ep. 11. dictamin. sui m. 6. Cod. Barber. 2139. Bibliot. hist.

Hist. Comit. Tolosan.

Chron. c. 34.

Chron. Inc.

lect. 6. à Iosepho Episc. Veron. edit Rom. 1792.

Hist. Arauf.

nue.

nuerunt; nam Iacobus de Pecoraria Ordinis etiam Cisterciensis, Placentiae nobilibus, & opulentis parentibus, qui vallis Pecorariae in agro Placentino conditionem possidebant, & Placentinum saepe Consulatam gesserunt, natus, cum primum Sancti Domini Clericus, tum Archidiaconus Rauennas se Diuino cultui addixisset, secedensque in Gallias Cistercij Regulam professus anno MCCXV. adeo in doctrine pietatisque studijs profecisset, vt Abbas electus Monasterij Sanctorum Vincetij, & Anastasij ad tres Fontes, siue ad aquas falsas extra Urbem Honorio Tertio acceptissimus, ab eoque Poenitentiarius, & Capellanus designatus, grauissimis negotijs adhibitus esset, à Gregorio Nono ad Cardinalatum, & Episcopatum Praenestinum subuectus fuit anno MCCXXXI. mense Septembri, missusque ad Federicum Imperatorem cum Odone Blanco Sancti Nicolai in Carcere Tulliano Diacono Cardinale ad pacis negotium pertractandum Diplomate dato Spoleti IV. Idus Iulij anno VI. Pontificatus Christi MCCXXXII. à Federico fuit detentus, vt ipse Gregorius queritur in epistola, quam Gretferus edidit in lucem, inde ad Insubres dissidentes conciliandos, sedandumque bellum, quo ardebant, cum eodem Odone Legatus, calamitosam cladem compressit. Fuit & in Insubriam remissus, vt inter populos illos, & Federicum Imperatorem pax coiret; quartò Pannonicam Legationem obiuit, vbi Ducem Meraniae cum Stephano Comite Cabilonensi pacare potuit. quintò Hetruscam, inter Florentinos, & Senenses arbiter honorarius, reuersusque Romam Vicarius constituitur, Gregorii Decimi tunc in minoribus, & priuati familiaris, & amicus anno circiter MCCXXXVI. sextò Gallicam, & Hispanicam, vt Albigensum furorem retunderet, & Crucem aduersus illos praedicaret, exciretque &

ac-

accerferet Præsules ad Concilium Lateranense, quod Gregorius Nonus conuocarat aduersus Federicum Imperatorem. itaque Iacobus euentus peregrinum clam Roma discessit, Genuamque pertransiens Gallias appulit, vbi quantumuis Federicus impediret, & obfisteret, Albigenfes Hæreticos afflixit, & fregit, cūque plurimos Episcopos, & Abbates è Gallia, Britāniaque collectos, duosque alios Apostolicos Legatos, Odonē nēpe, ac alterū Gregoriū scilicet nauibus imposuisset, classisque Ligustica, quæ illos vehabat, Genuam intendens, vt inde peteret Ostiam, nauigaret in Corsico mari, incidit in Pisanos, qui Federico fauebant, collatisque signis breui victa est. Pisanorum in manus Iacobus Pecoraria, & alii Legati, Præsulesque, atque in Federici potestatem deuenere, à quo abduci iussi diuersa per loca Neapolitani Regni teterrimis carceribus macerati sunt. Denique Federicus Iacobum vinculis solutum, Regiisque muneribus donatum Collegii rogatu dimisit, orauitque vt secum amicitiam inire, ac excolere vellet, at ille imperterritus se colere velle Federicum tamdiu, quamdiu is Ecclesiam coluisset, respondit, Romam ergo rediit, ibique Vicarius ab Innocentio Quarto in Gallias profugiente relictus, cum in Vaticana Basilica Dei verbum prædicasset eloquentissimè, VI. Kalendas Iulii anno Christi MCC. XLIV. vitam cum morte commutauit, & ibidem sepultus iacuit, donec ex testamento Claramuallem eius corpus translatum, in Galliis propè Sanctum Malachiam situm fuit in Presbyterio, Placentiæ in Ecclesia Cathedrale requiescunt pars capitis, & digiti, vti notat Inscriptio. Ecclesiam Sancti Domini Consecrauit anno MCCXXXVI. Kalendis Decembris, & claustrum construi curauit ille Placentiæ,

Ciaccon.

Cranz. l. 7.
Metrop. c. 56
& l. 8. c. 9.Greiser ant.
monum. edit.
Ingolst. 1610.
in 4.Blond. in Da.
ca. d. hist. ab
inclin. Imp.
l. 2.

tiæ, at in Prænestina Diœcesè, inque oppido Palliano à fundamentis erexit, dotauitque Monasterium Virginum Deo deuotarum Ordinis Cisterciensis in Sancti Petri honorem, confirmauitque ea omnia. Innocentius Quartus Bulla data Anagninæ IV. Idus Septembris anno Pontificatus Primo, qui litteras etiam dedit Lugduni directas Abbatissæ, & Conuentui ne cogerentur recipere Moniales vltra numerum; Huius Iacobi perhonorificè meminerunt Gregorius Decimus in Epistola Encyclica contra Federicum, S. Antoninus, Corius, & Petrus Maria Campus, aliique. Exacto septennio Stephanus Hungarus è Strigoniensi Archiepiscopatu ad Episcopatum Prænestinum, & Cardinalatum translatus est ab Innocentio Quarto anno MCCLI. qui scripserat interim vniuerso Clero Ciuitatis, & Diœcesis Prænestinæ, vt P. Sancti Georgii ad Velum aureum Diacono Cardinali Legato Reçtori Campaniæ in spiritualibus, & temporalibus, intendant in spiritualibus deuotè Bulla data Lugduni die XI. Kalendas Maii anno Pontificatus VI., vir erat hic Stephanus moribus honestissimis conspicuus, litterarum scientiæ præditus, & prudentia circumspectus, verùm cum aëris inexperti non ferret intemperiem, aliisque de causis, ad Ecclesiam Strigoniensem se remitti postulauit, cumquè id certis legibus impetrasset, mox permisit illi Summus Pontifex Innocentius, vt cum Archiepiscopatu Strigoniensi Prænestinum Episcopatum, & Cardinalatum simul retineret, vti patet è Diplomatis ab Vghello relatis anno MCCLVIII. subscripsit cum aliis Cardinalibus Alexandri Quarti Bullæ datæ Anagninæ XVI. Kalend. April. Indict. II. anno MCCLXI. alteri eiusdem Alexandri Constitutioni Dat. Anagninæ IX. Iulii circà Cypri Politiam

Ec-

num. 106.

hist. p. 3 tit. 13
c. 4.hist. Mediol.
vit. Greg. X.

Bull. 64. Curialium.

Ecclesiasticam, seu Hierarchiam, quam cum Notis edidit in lucem R. P. Vincentius Ricardus non minus eruditus quam pius, hac formula Græca *ἔγω Στέφανος Ἐπισκόπος Πρανεστίνης*. Adfuerat electioni Alexandri Quarti anno MCCLIV. Urbani Quarti, anno MCCLXI; & Clementis Quarti, anno MCCLXV; Consecrationi altarium in Sanctæ Agnetis Ecclesia interuenerat anno MCCLVI. vt in Epigraphe legitur. In dedicatione Ecclesiæ Sanctorum Lucæ, & Martinæ in Foro Boario anno MCCLVII. adfiterat Alexandro Tertio, Legationes plurimas gessit, Hungaricam præcipuè, ac Sclauonicam, in qua Belam Regem perspecta eius perfidia percussit anathemate, vnde Belas per litteras Innocentium Quartum rogauit, vt se Regnumque suum à censuris, ac excommunicatione Prænestini Episcopi solueret, obiit sedente Clemente Quarto, Gregoriusque Decimus anno I. Pontificatus, Christi MCCLXXI. Fratrem Vicedominum de Vicedominis Placentinum filium fororis ab Aquensi Archiepiscopatu traduxit ad Episcopatum Prænestinum, annum Christi MCC. LXXIV. Pontificatus III. putauit errans Ciaconius, addiditque illum, cum Clericus sæcularis esset, professum fuisse Ordinem Minorum Sancti Francisci de licentia Papæ, in quorum Chronico de Vice-Comitibus falsò cognominatur, anno MCCLVII. e Præposito Grassensi electus Archiepiscopus Aquensis IV. Kalendas Septembris edidit Statuta Diœcesana Kalendis Iunij anno MCCLIX.; Carolum Andegauensem Sancti Ludouici Francorum Regis fratrem comitatus ad Neapolitanum Regnum capessendum anno MCCLXV.; interfuit Concilio Lugdunensi Oecumenico die VII. Maij anno MCCLXXIV. subscripsit priuilegio Gregorij Deci-

Ciacon.]

Torrig. Crisp.
vatic.lib. Czrem.
Rom. Cur.
sub Mart. V.Nostrad. in
hist. Prou.Chenu in
Chron. Ar-
chiep. Gall.Robert. in
Gall. Christ.m. f. Card. à
Balneo.

Tongelin. in
Notit. Abb.
Cistert.

num. 33.

VVadd to. 2.
Annal. Ord.
Min.
num. 61.
ep. 63. anno
Pontif. 3.

Andr. Victo-
rell. in notis
ad Ciac. post
Steph. II. ad
ann. 752.

in Annal.
Ecl. ad ann.
1276.

mi pro Monasterio Vallis Dei Ordinis Cistertien-
sis Diocesis Leodiensis dato Lugduni Kalendis
Aprilis Indictione III. anno Pontificatus IV. Chri-
sti MCCLXXV. per manus Io. Franchi Archidiaconi
Bergomensis S. R. E. Vicecancellarij ; Gregorius
Decimus anno I. Pontificatus epistolam miserat
Archiepiscopo Aquensi Apostolicæ Sedis Legato
in Lombardia, Genuense Prouincia, & Romano-
la, hunc opinor fuisse Vicedominum, cui eo in-
super anno Prænestinam commisit Ecclesiam,
postulatus verò fuerat eius in locum ab Aquensi
Capitulo Sistaricensis Episcopus; sed Gregorius
Decimus, de plenitudine potestatis Grimerium ex
Archidiacono Aquensi, & Capellano suo delegit,
præfecitque, ac ei scripsit epistolam datam apud
Sanctam Crucem II. Non. Septembris anno I. Pon-
tificatus, Christi MCCLXXI; deque illo Grimerio
etiam agit alibi. Obijt Vicedominus Viterbij anno
MCCLXXVI., ibique tumultus fuit in Ecclesia
Minorum, quamuis Ciaconius sibi non cohærens
ad annum MCCLXXVII. eius vitam producat. E
Necrologio quidem Ecclesiæ Placentinæ constat
(vti Petrus Maria Campus affirmavit) Vicedomi-
num istum VIII. Idus Septembris Sede Vacante
post Hadrianum Quintum, cum suffragia Cardina-
lium in eum concurrissent, Papam electum non
fuisse in suo Papatu nisi vnum diem, & fratrem
Minorem demortuum. Spondanus tamen nume-
rum Pontificum idè multiplicandum non cen-
set, & eum latere sinit, quia nemo alius meminit;
imo neque nomen, quod assumpsit, traditur, Raynal-
dus penitus omisit. Id. autem Sept. ad Romani Pon-
tificatus verticem anno illo MCCLXXVI. Viterbij
prouectus fuit Ioannes XX., seu XXI. qui Erardum

non

non de Lignerijs, vel Lesingerijs, sed de Lesignijs, seu Lisingijs Gallum Lingonen. Diœcesis, qui e Decano Antifiodorensi Episcopus Aprili mense anno MCCLXXII. nominatus orationem habuerat coram Sancto Ludouico Rege Francorum, vt cogentur excommunicati ante annum absolutionem petere, auxit Romæ Prænestino Episcopatu, Cardinalatue, cum Romam Erardus iste venisset pro tuendis Ecclesiæ suæ iuribus aduersus Comitem, verum vtroque ille potiri diu non potuit, ibidem namque obiit anno MCCLXXVII. die XVIII. Augusti; ossa eius Antifiodorum relata XVIII. Martij anno, qui consequutus est, in Basilica Sancti Stephani cum Guidonis de Melloto auunculi, & in Antifiodorensi Episcopatu antecessoris sui cineribus sepulta sunt. Frizonius Erardum hunc prætermisit, at Ciaconius confudit cum successore in Cardinalitia dignitate, inque sede Prænestina; fuit is Gerardus Cupalates Placentinus, quem Nicolaus Tertius ad Petri quoque Cathedram Viterbij elatus die XXV. Nouembris anno MCCLXXVII., Cardinalem dixit, & in Prænestino folio substituit Erardo die III. Idus Martij anno MCCLXXVIII. vixque perennauit Gerardus Ciaconio teste, nam fato functus est circa MCCLXXIX. annum. Martinus igitur Papa Quartus (Marinos duos prædecessores adnumerando Martinis) Fratrem Hieronymum Picentem Asculanum, siue de Aesculo, e gente Mascia oriundum, natumque Alexiani, villa est Diœcesis, & ditionis Asculanæ vt accepi à Perill. D. Antonio Rota Canonico Ecclesiæ Cathedralis viro solertissimo, mihiq; amicissimo, qui Sancti Francisci Discipulus, ordinemque Minorum professus, Magister in Theologia, Ordinisque Generalis Minister, licet absens electus, à Gregorio

1e S. de Joinville.

Robert. in Gall. Christ.

Vghell. ad Ciacon.

Natal Amici Can. Antifiodor. ep.

Chenu in Catal. Arch. & Ep. Gall.

Ciacon.

Card. Baron. in notis ad Martyrol. 12. Nou.

Ciacon. Decimo missus Constantinopolim Michaelē Pa-
 læologum Græcorum Imperatorem, & Patriarcham
 Federè in- inuitarat, & exciuerat ad Concilium Lugdunense,
 hist. Burg. in quo Ecclesia Eoa cum Occidua coijt, à Ioanne
 Vigefimoprīmo Legatus in Gallias, Hispaniamque,
 ut Reges Francorum, & Castellæ conciliaret, à
 Ciacon. Nicolao Tertio Hierosolymitanus Patriarcha, &
 Cardinalis Presbyter Sanctæ Pudentianæ Tituli Pa-
 storis tertio itidem Idus Martij MCCLXXVIII. an-
 ni constitutus, in Hispaniamque iterum Legatus.
 Martinus (inquam) Quartus, cuius ille Hiero-
 nymus interfuerat Comitij, ipsum Prænestinæ Ec-
 clesiæ præposuit Episcopum Vrbeutere X. Kal.
 Aprilis anno MCCLXXXI., cum verò esset Hiero-
 nymus in Diuinis scripturis exercitatissimus, & acri,
 excellentique ingenio præditus, Commentaria su-
 per Sententias publicauit, inque Bibliorum aliquot
 libros, pluresque sermones, in eligendo Pontifice
 Honorio Quarto elaborauit, & ad illum apicem
 tandem perueniens Nicolaus Quartus dictus VIII.
 Kalend. Martij anno MCCLXXXVIII. sedit annos
 quatuor, mensem vnum, dies IV., Romæque
 decessit pridie Non. Aprilis anno MCCLXXXII.,
 inque Basilica Liberiana quiescit; Pontificiæ histo-
 riæ scriptores fusè res ab eo piè, præclareque gestas
 recensent; Itaque in illis haud immorabor, neque
 sanè cunctator fuit, tardusque Nicolaus Quartus,
 in adsciscendo sibi successore ad solium Prænesti-
 num; in peruigilio etenim Pentecostes anno MCC.
 Ciacon. LXXXVIII. labente, ad illud euocauit Berardum
 de Berardis nobilem Calliensem, electumque anno
 MCCLXXXVI. à Canonicis Collegis suis in discor-
 dia Episcopum patriæ, tum oborta lite, protelata-
 que postulatum à Capitulo Auximanum in Piceno
 Episcopum, præfectumque, vbi multa pietatis ope-
 ra

ra is edidit, Palatium Episcopale ad Aquilonarem partem à fundamentis exædificauit; aliud ad Orientem ante turrin Campanariam, alterum magnificum ad delicias in villa Montisfortis. Legatus quoque Apostolicus de latere ad Regnum Siciliae missus fuit, vnde redux propè Pontem vicum agri Spoletani, obiit mense Iunio anno MCCLXXXI. Subscripsit diplomati Nicolai Quarti anno MCC. LXXXVIII. Bernardus Episcopus Prænestinus, & ita vocitatur eum Frizonius, sub annum MCCLXXXIX. Ecclesiae Anagninae, cui tunc præsidebat Gerardus Episcopus, Capellam donat (ornamenta sacra ad usum sacrosancti mysterij vulgò sic appellant.) Cælestinus Quintus anno MCCLXXXIV. Simonem de Bello loco, seu Beaulieu Gallum in Bria natum à Martino Papa Quarto dilaudatum, Archidiaconum, & Canonicum in Ecclesijs Bituricense, Sancti Martini Turonense, atque Carnotense, tum Monachum Cisterciensem, & Archiepiscopum Bituricensem anno MCCLXXX. propter eruditionem, atque probitatem electum, Neapoli, mense Septembri in quatuor temporibus Episcopum Prænestinum, Cardinalemque selegit, mox Bonifacius Octauus allegauit in Gallias cum Berardo del Goth Cardinale Albanense Episcopo, vt inter Philippum Pulchrum Regem Franciæ, ac Eduardum Quartum Regem Angliæ pacem procuraret, re infecta, redijt ille relinquens Berardum Collegam in Gallijs fratrem Bertrandi, qui ex Archiepiscopatu Burdegalensi ad Summum Pontificatum conuolauit. Simonem memorant olim Episcopum Prænestinum Acta processus Bonifacij Octauij, Vrbeueteri conditus iacet in Sancti Francisci, in Epitaphio, quod marmoreæ tabulæ incisum, & ferè deletum refertur ab Vghello, Simonem istum anno Domini MCC.

Frizon. è Zachia Volaterrano Episc. Auximan. in Calog. Ep. Auximan.

Vghell. in Ciacon. & in Ital. Sac.

m. f. Anagn. monumenta

Ciacon.

Frizon. è Mirzo, & Belf.

Chenu Chronolog. Arch. Bituricen.

Thom. VVal. singham.

MCCLXXXVII. & XVIII. die Mensis Augusti legimus obiisse; at Ecclesiae Praenestinae vacantis per eius obitum administrationem concessit Bonifacius Octavus Venerabili fratri Episcopo Aquinati Vicario suo in Vrbe, Bulla data apud Urbem veterem IV. Non. Septembris, videtur hic fuisse Fr. Lambertus ex Episcopo Veglensi translatus ad Aquinatem à Bonifacio Octavo anno MCCLXXXVII. VIII. Kalend. Iunij. Idem Bonifacius anno MCC. LXXXVIII. die IV. Decembris in quatuor temporibus Reatae Theodericum Rainerium Vrbeuetanum electum Archiepiscopum Pisanum Presbyterum Cardinalem Tituli Sanctae Crucis in Hierusalem renuntiauit, & anno MCCLXXXIX. die XIII. Iunij Episcopum Ciuitatis Papalis (ita Praenestensem obsessam, captamque, ac excisam, & aequatam solo iussis incolis ad radices montis habitare in casulis opere tumultuario excitatis denominari Pontifex ille mandarat Columnensibus Dynastis iratus) fuerat hic Theodericus Martino Quarto sedente, Prior Ecclesiae saecularis Sancti Andreae Urbis veteris, Papae Capellanus, & Collector in Germaniam missus, Vulsiniae Ecclesiam Sanctae Christinae construxit, & proximas aedes insignes. In Vrbeueteri Palatium, & turrim, Patrimonium rexit summa cum integritate, ac tranquillitate, inscribitur in Cornetana Margarita ad annum MCCC. Theodericus miseratione Diuina Ciuitatis Papalis Episcopus in Patrimonio Beati Petri in Tuscia Rector, & Capitaneus Generalis. Clemens Quartus Papa eius hisce verbis, meminit anno II. Pontificatus. Theodericus bon. mem. Episcopus Praenestinus, seu Penestrinus, & tunc Ciuitatis Papalis, quae nunc dicitur Penestrina, seu Praenestina. redditum enim fuit Praenestae nomen, reddita suis antiquis

Vghell. to. 6.
 Ital. Sacr.
 Ciacon.

epist. 465.

DOM

antiquis

tiquis Dominis Præneste, reddita Cardinalibus Eminentissima dignitas, & bona omnia subhastata recepta. Effloruit verò nobilissima gens, & Orbis Christiani bono Heroas innumeros, sed præcipuè Martinum Quintum protulit in Constantiensi Concilio, non tantum à Cardinalibus variarum Obedientiarum, verum & ab Episcopis omnium Catholicarum nationum vnanimi consensu Pontificem summum electum, qui Romæ patriæ suæ Pontificalem gloriam, & pacem Schismate perniciosissimo extincto Ecclesiæ restituit vniuersæ. Exemptus est autem è viuis Rainerius Episcopus Prænestinus anno MCCCVI. die VII. Decembris.

*De Prænestinis Episcopis ad annum
MCCCC.*

CAPVT XIV.

PETRVM de Taillefer Dominum Capellæ Lemouicensis Diocesis filium Guidonis Domini quoque Capellæ, qui vitam ad CXX. produxit annos, cum Tolofanus esset Episcopus ab anno MCCXCIX. Clemens Quintus Lugduni die XV. Decembris, seu Sabbatho in quatuor temporibus Aduentus anno MCCCV. Cardinalem sublegit assignato Titulo Vestinæ Presbyterum Sancti Vitalis, à quo illum extulit ad Episcopatum Prænestinum anno subsequuto, auunculus fuit iste Petrus Rogerij le Fort Bituricensis Archiepiscopi, qui vi-
tæ

Petrarch. ep.
lib. 5.
Extrar. dudū
Bened. X.
Aegid. Belle-
mer.

Petrarch.
lib. 5.
Extrar. dudū
Bened. X.
Aegid. Belle-
mer.

Petrarch.
lib. 5.
Extrar. dudū
Bened. X.
Aegid. Belle-
mer.

Petrarch.
lib. 5.
Extrar. dudū
Bened. X.
Aegid. Belle-
mer.

Petrarch.
lib. 5.
Extrar. dudū
Bened. X.
Aegid. Belle-
mer.

Petrarch.
lib. 5.
Extrar. dudū
Bened. X.
Aegid. Belle-
mer.